

נָגַד וַתְּכַלֶּינָה שִׁבְעַת שָׁנֵי הַשָּׁבַע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: נד וַתַּחֲלִינָה שִׁבְעַת שָׁנֵי הָרָעָב לְבֹאֹת אוֹתָן שְׁנֹת הָרָעָב נִכְסוּ חֹלּוֹת, כִּי הִיטָה בָּהֶם שְׁלִיטַת הָרַע כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי לְשׁוֹן צַעַר כִּי יֵשׁ: רָעָב דְּהֵינּוּ זָיוֹן חֹזְרִים לְבַחֲנֵת אַחֲרֵיהֶם בְּכָל הָאָרְצוֹת מַחֲמַת סִילּוֹק הַיִּסוּד מִהַמְּלֻכּוֹת וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם זֶה הַלֶּחֶם הַגָּנוּז בְּאוֹצְרוֹת! לָחֶם הוּא סוּד יַיְחּוּד זָיוֹן: נה וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פְּרַעֲה לֵאמֹר וַיִּאמְרָה לְכֹל מִצְרַיִם לְכוּ אֵל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ רַאשֵׁי תִיבוֹת אֵילִיִּת שְׁבַגִּימְטְרִיָּה אִמְ"ת – לְרַמּוֹז שְׁיוֹסֵף קִיִּים אֵת הַבְּטַחְתּוֹ... יוֹסֵף אָמַר לְמִצְרַיִם שִׁימוּלוּ, כִּי הַמִּילָה הִיא אוֹת אֲמַת הַחֲתוּם בְּבֶשֶׁר הָאָדָם, וּפְרַעֲה קִיִּים גָּזְרָתוֹ שֶׁל יוֹסֵף: נו וַתִּרְעַב הָיָה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ אֵלּוֹ הָעֲשִׂירִים וַיִּפְתַּח יוֹסֵף הַיִּסוּד פּוֹתַח הַשַּׁעֲרִים לְהַשְׁפִּיעַ אֶל הַמְּלֻכּוֹת הַנִּקְרָאוֹת: אֵת כָּל הַשְּׁפַע מִהַבְּיָנָה הַנִּקְרָאוֹת: אֲשֶׁר בָּהֶם וְכַאֲשֶׁר יֵשׁ זְרִימַת שְׁפַע מִהַבְּיָנָה לְמַלְכוֹת – הַיִּסוּד נִקְרָא צְדִיק! וַיִּשְׁפַּר לְמִצְרַיִם הַקְּלִיפָה נִשְׁבְּרָה כְּשֶׁהַמִּצְרַיִם סִלְקוּ הָעוֹרֵלָה! וְאִז הָיָה מְקוֹם אֶל יִצְיָאֵת הַהַשְׁפַּעוֹת מִהַיִּסוּד וַיִּחְזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּשְׁהַיִּסוּד מִשְׁפִּיעַ, הָרָעָב הָיָה אִמּוֹר לְהַפְסֵק... אַךְ מַכִּיּוֹן שֶׁהָרַע שֹׁלֵט הוּא מִתְחַזֵּק כְּשֶׁרְאוּם שְׁמַתְנַגְדִּים אֵלָיו... וְכַשִּׁיּוֹסֵף פִּתַּח אֵת הָאוֹצְרוֹת זֶה הָיָה כִּנְגַד שְׁלִיטַת הָרַע, וְאִז הָרַע הִתְגַּבַּר בְּכָל כּוּחוֹ, שֶׁהָרִי הָאוֹצְרוֹת הִתְקַלְקְלוּ...: נז וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִמָּה גִימְטְרִיָּה שְׁכִינָה... כִּי כְּדֵי לְקַבֵּל אֵת הַשְּׁפַע הַיּוֹ צְרִיכִים לְהִתְחַבֵּר אֶל הַשְּׁכִינָה, וְגַם אֶל הַיִּסוּד: לְשִׁפְרָא אֶל יוֹסֵף כִּי חֲזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ: מו א וַיִּרְא יַעֲקֹב בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וַיַּעֲקֹב הוּא סוּד הַתְּפָאֶרֶת וְהָרְאִיָּה הִיא אוֹר הַחֲכָמָה, וְהִיא חֲכָמָה תִּתְּנָה הַנִּקְרָאוֹת חֲכַמַת שְׁלֵמָה כִּי יֵשׁ אוֹתִיוֹת שְׁ"י וְגִימְטְרִיָּה קְרִ"י, לְרַמּוֹז עַל שְׁ"י עוֹלְמוֹת! שֶׁהֵם נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל אָדָם הָרְאוּשׁוֹן שֶׁנִּפְּלוּ לְקִלְיַפַּת מִצְרַיִם שִׁפְרָא לְשׁוֹן עֲרֹבּוֹב וּשְׁבִירָה, שְׁרומֵז עַל גְּלוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם וְאֵת זֶה רְאוּהַ יַעֲקֹב עַל יַדֵּי הָאוֹרוֹת הַמְּעוֹרְבָבִים שֶׁל הַיִּסוּד דִּקְטָנוֹת בְּמִצְרַיִם וַיִּאמְרָא יַעֲקֹב שֶׁהוּא סוּד הַתְּפָאֶרֶת הַרוּצָה לְהַעֲלוֹת אֵלָיו אֵת בְּנָיו לְעוֹלָם הַזֵּכֶר לְבְנָיו שֶׁהֵם אַבְרֵי הַמְּלֻכּוֹת לְמִזְהָר תִּתְּרָאוּ דְהֵינּוּ לְמָה אַתֶּם אַחֲזִיזִים רַק בְּמַלְכוּת שֶׁהִיא סוּד הִירָאָה... יְהוּדָה הַמֵּתִין לְרֵאוּבֵן שֶׁהוּא הַבְּכוֹר וְהוּא יַעֲרוֹר אֵת הָאֲחִים לְרַדַּת לְמִצְרַיִם, וְרֵאוּבֵן הַמֵּתִין לַיהוּדָה כִּי הוּא הַגִּיבּוֹר... יַעֲקֹב אָמַר לְבָנָיו שֶׁלֹּא יֵרְאוּ עֲצָמָם שְׁבַעִים וְלֹא יִתְּלַכּוּ בְּקוּמָה זְקוּפָה כְּשֶׁל עוֹלָם בְּצַעַר! ב וַיִּאמְרָא יַעֲקֹב רוּצָה לְהַעֲלוֹת הַשְּׁבִטִים אֶל הַתְּפָאֶרֶת וּמִשָּׁם יַעֲלוּ עַד הַבְּיָנָה שֶׁהִיא סוּד הַשְּׁמִיעָה: הַיְהִי שְׁמַעְתִּי כִּי יֵשׁ שִׁפְרָא נוֹטְרִיקוֹן שֶׁם בֶּן רַחֵל – לֵכֵן יוֹסֵף אֹסֵף בַּר בְּמִצְרַיִם!!! הַשְּׁבַר רּוֹמֵז לְמִידַת הַדִּין הַקָּשָׁה, וְלִתְקוּן רַפְ"ח נִיצוּצֵין שֶׁנִּפְּלוּ לְמַלְכוּת שֶׁהִיא סוּד: בְּמִצְרַיִם רְדוּ יִשְׂרָאֵל הִיוּ בְּגוֹלוֹת מִצְרַיִם רַד"ו שְׁנַיִם! לֵכֵן אֲנוּ פּוֹתְחִים אֵת הַהַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח בְּמִילִים: הַא לְחַמָּא עֵינָא! כִּי לְחַמָּא עֵינָא גִימְטְרִיָּה רַד"ו! וְהַגּוֹאֵל שֶׁל יִשְׂרָאֵל הִיא מִשָּׁה רַבִּינוּ שֶׁהוּא אוֹתִיוֹת: שְׁמָה וְשִׁפְרָא דְהֵינּוּ שְׁבַעֲרֵי גְלוּתָתָן אֵת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא סוּד הַמְּלֻכּוֹת שִׁישׁ בַּה שֶׁם אֱלֹהִיִּים שְׁבַגִּימְטְרִיָּה: לָנוּ כִּי הַשְּׁבַר רּוֹמֵז לְתִיקוּן רַפְ"ח הַנִּיצוּצֵין שְׁבַזָּה יוֹצֵאִים מֵאֲרוּר הַמֵּן לְבְרוּךְ מֵרַדְכִי מְשִׁים וְנַחֲיָה אֵת הַנִּיצוּצוֹת, וְהַתְּחִיָּה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּקִיּוּם תּוֹרָה וּמִצְוּוֹת וְלֹא נְמוֹת כִּי לֹא יִדַּח מִמֶּנּוּ נְדַח!!!: ג וַיִּרְדּוּ לְצוּרֵךְ תִּיקוּן נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת כְּמוֹ שִׁיהוּדָה יֵרֵד – לְתִיקוּן נִיצוּץ שֶׁל מִשִׁיחַ בֶּן דָּוִד! וְכִמוֹ שְׁדִינָה יִצְאָה – לְתִיקוּן נִיצוּץ רַבִּי חֲנִינָא בֶּן תְּרִדִּיּוֹן! אֲחֵי יוֹסֵף הָאֲחֻזִּים בְּמַלְכוּת שֶׁהִיא הַשְּׁכִינָה הַשּׁוֹרָה עַל עֲשָׂרָה, וְלֵכֵן הָאֲחִים הֵם: עֲשָׂרָה לְרַמּוֹז שֶׁהִתְגַּלְּלוּ בְּעֲשָׂרַת הַמְּרַגְלִים... שֶׁהֵם עֲשָׂרַת הַרוּגֵי מַלְכוּת לְשִׁפְרָא בְּרַ מְמִצְרַיִם רַאשֵׁי תִיבוֹת לְב"ם: ד וְאֵת בְּנֵימִין יִסוּד דְּנוֹקְבָא, וְהוּא סוּד נְקוּדַת צִיּוֹן, וּבְנֵימִין הוּא: אֲחֵי יוֹסֵף אַח שֶׁל יִסוּד דְּז"א לֹא שְׁלַח יַעֲקֹב כְּדֵי שֶׁהַתְּפָאֶרֶת לֹא תִתְּמוּט בְּלִי תוֹמְכִים! אֵת אֲחֵיו כִּי אָמַר פֶּן יִקְרָאוּנוּ אֶסוֹן בְּקִלְיַפָּה הַקָּשָׁה שֶׁל מִצְרַיִם: ה וַיָּבִאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְשִׁפְרָא בְּתוֹךְ הַבָּאִים לְהַשְׁתַּחֲוֶה בְּצַעַר הַכֹּלְלִי וְלֹא לְצַאֵת מִהַכֹּלל כִּי הָיָה הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן: ו וַיִּוָּסֵף יוֹסֵף הוּא יִסוּד דְּז"א, וְאוֹת ו' רּוֹמֵזת עַל יַעֲקֹב שֶׁהוּא הַתְּפָאֶרֶת הַזֹּאת הַשְּׁלִיטָה עַל הָאָרֶץ שֶׁהִיא הַמְּלֻכּוֹת, זֶה סוּד: כִּי הוּא זָן מִפְּרַנְס לְכָל! הוּא הַמְּשַׁפֵּיר לְכָל עַם הָאָרֶץ לְכָל דְּרוֹגוֹת הַמְּלֻכּוֹת, וַיְדוּעַ שְׁיוֹסֵף הוּא מְעוֹלָם הַזֵּכֶר וְשֶׁאֵר הַשְּׁבִטִים מְעוֹלָם הַנוֹקְבָא, וְלֵכֵן הֵם מוֹכְרִים לְבֹאֹת אֶל יוֹסֵף כְּדֵי לְקַבֵּל אֵת הַשְּׁפַע מִצִּדּוֹ וַיָּבִאוּ אֲחֵי יוֹסֵף הָאֲחֻזִּים בְּמַלְכוּת וַיִּשְׁתַּחֲוּ לוֹ הַהֲתַחוּוֹת לְתַלְכִּית הַהַמְּשַׁכָּה, וְכַךְ יַדַּע יוֹסֵף שֶׁהַתְּקִיּוּמוֹ חֲלוּמוֹתָיו עַל הַשִּׁבּוּלִים אֲפִים אֶרֶצָה הָאֲחִים בְּמִדְרָגוֹת הָאֶרֶץ, וַיִּוָּסֵף בִּיְסוּד: ז וַיִּרְא הָרְאִיָּה הִיא סוּד הַמְּשַׁכְּתָה הַחֲכָמָה מ:

יוסף שהוא יסוד דז"א אל המלכות הנקראת: **את** שבה מושרשים י"ב שבטים שהם: **אָחִיו** כאשר היסוד והמלכות בקומה שווה הם נקראים אחים, אך עדיין הם פנים באחור, דהיינו בהופכיית הצורה, שהרי היסוד הופך פניו אל המלכות, בסוד: **וַיִּכְרֶם** יוסף נמכר בגיל 17, אבל במצרים היה לו השיכחה על השבטים... ועכשיו הקב"ה הסיר השיכחה מיוסף... ולכן הפך פניו אל המלכות, אבל האחים פניהם אל המלכות ולא אל היסוד, ולכן: **וַיִּתְנַבֵּר** נעשה אליהם כנוכרי... זה מצב שליוסף היה רצון להשפיע כשאין כלי מתאים לכך! דהיינו ללא הכנה מצד הכלי... ומצב כזה מביא דין, ולכן: **אֲלֵיהֶם וַיִּדְבֹר** בסוד גבורות **אֲתֶם קְשׁוֹת** לא כדי לגרום להם צער ונקמה, אלה כדי שיקבלו את עונשם על שציערו אותו... **וַיֹּאמֶר** דהיינו שהיסוד עדיין מנסה להאלות אליו את האחים שיעשו תשובה מאהבה שהיא סוד הבינה הנקראת **לאה** בסוד: **אֱלֹהִים** אותיות אלי"ה ס', אלה אותיות **לאה** שהיא בינה, ס' רומז על פרצוף תבונה... עכשיו יוסף מזכיר לאחים את השרש הגבוה שלהם ואומר: **מֵאֵינִי** מאין סוף ברוך הוא **בְּאֲתֶם** הקב"ה נתן בליבו של יוסף לנהוג עם השבטים כמנהגו של היסוד העליון עם ישראל – קודם להביא עליהם כל הדינים שהם בחינת הגבורות, ואחר כך מריק עליהם ברכות שהם בחינת החסדים... **וַיֹּאמְרוּ** האחים מתעוררים מעט אך הם עדיין בארציות בסוד: **מֵאֲרֶץ כְּנָעַן** שהיא מידת הדין הנקראת צדק, שהרי כנען עם ד' אותיות גימטרייה צדק! וכל רצון האחים: **לְשֹׁבֵר אֶכֶל** דהיינו לקבל רק אור הנפש... כשהאחים ענו מאיפה הם זה מוכיח שהם לא הכירו את יוסף! **ח וַיַּכֵּר יוֹסֵף אֶת אֶחָיו וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ** עדיין לא הכירו האות ו' שהוא סוד התפארת ועולם הזכר ומקומו של יוסף: **ט וַיִּזְכֹּר** כל זכירה היא ביסוד הנקרא: **יוסף** ומהיסוד נמשך שפע אל האחים האחוזים במלכות הנקראת: **את** ומהמלכות באים: **הַחֲלֻמוֹת** כי החלום בא מנצח והוד של המלכות והנבואה מנצח והוד של התפארת... והחלום הוא סוד המשכה דקה מהבינה הנקראת: **אֲשֶׁר** הכוללת בתורה שפע חב"ד **חֵלֶם** ח- חכמה ל- בינה ס- דעת, וכל השפע נמשך **לָהֶם** לאחים האחוזים במלכות **וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם** להאמיר ולהעלות אותם אליו! **מִרְגְּלִים אֲתֶם** בחינת הרגליים, ורמז להם שהם יתגלגלו בעשרת המרגלים **לְרֹאוֹת אֶת עֲרוֹת הָאָרֶץ** מצרים נקראת כך, כי עיקר זוהמת קליפת מצרים היא פגם הברית... **בְּאֲתֶם** (כמו בה אתם): **י וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו** האחים האחוזים במלכות מתעוררים קצת ועולים אל היסוד ואומרים לו: **לֹא אֲדַנִּי** דהיינו לא באנו לגנוב שפע המלכות שהיא מצרים, שבה מאיר שם אדנינו, ולא יכולים לעלות ליסוד עדיין, אלא עדיין במדרגת המלכות בסוד עבדים **וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ לְשֹׁבֵר אֶכֶל** דהיינו לקבל אור נפש בסוד הרצון לקבל לעצמו! **יא כָּלֵנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נָחֲנוּ** חסר אות א' – כי האחים התחרטו על מכירת יוסף, ולכן רצו לעשות רושם על האח שחסר מהם... האחים רואים את התפארת ואור הרוח, אבל עדיין אומרים: **בְּנֵים אֲנַחְנוּ** השבטים הם מעולם הנוקבא, שהם בסיס וכן וכסא לעולם הזכר **לֹא הָיוּ** ל"א ה"ו גימטריה כל"ב **עַבְדֶּיךָ מִרְגְּלִים** הכאה וביטוש לצורך חקיקת הכלי לקבלת האור: **יב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם** יוסף מכה את האחים ומעורר אותם לעלות אל התפארת ואומר להם שלא ישארו במדרגת המלכות שהיא כנסת ישראל זה סוד: **לֹא כִי עֲרוֹת הָאָרֶץ בְּאֲתֶם לְרֹאוֹת** ראשי תיבות הבי"ל שהוא מילוי שם ס"ג של הבינה, וגם הראייה היא סוד החכמה – כלומר, יוסף אומר לאחים שהם באו לגנוב השפע שמגיע אל המלכות מהתפארת ומהבינה: **יג וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עָשָׂר עַבְדֶּיךָ אֲחִים** השבטים הם י"ב גבולי האלכסון שבמלכות, ועכשיו עולים אל התפארת **אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ** יעקב נקרא איש **אֶחָד בְּאָרֶץ כְּנָעַן** שעדיין י"ב השבטים במלכות שיש בה י"ב גבולי אלכסון **וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינָנוּ** כאן האחים מודים על קלקולם!!! כי האחד הוא יוסף המאחד את כולם! המאחד ו' לה: **יד וַיֹּאמֶר** לשון הרמה והעלאה **אֲלֵהֶם** אותיות אל מ"ה! כי יוסף רוצה להעלות את האחים אל התפארת דרך היסוד שהוא: **יוסף** ומהתפארת האחים יכולים לעלות אל הבינה הנקראת: **הוֹא** דהיינו ישו"ת, והבינה עצמה שהיא סוד חזרה בתשובה נקראת: **אֲשֶׁר** ואותיות ראש, ומהבינה אל החכמה בסוד: **דְּבַרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר מִרְגְּלִים אֲתֶם** דהיינו מנצח והוד, שהם הרגליים: **טו בְּזֹאת תִּבְחָנוּ** המלכות נקראת זאת, שהרי המלכות היא חרב נוקמת נקם ברית... היסוד נקרא: **הִי פְרַעֲהוּ** יוסף נשבע לשקר ופרעה הרי עובד עבודה זרה, כי אם יתקשו אחיו להביא את בנימין... **מה אכפת ליוסף בחיי פרעה?** וכך האחים רואים שיוסף נשבע במלך מצרים... שמקפיד על מלכותו ולכן השבועה הזו תחשב לאחים כחמורה... **אם תִּצְאֻ** מדרגת המלכות ותעלו אל היסוד הנקרא: **מְזֹה** ואין שום דרך אחרת מהחזרה בתשובה! **כִּי אִם** סוד הבינה הנקראת תשובה **בְּבֹא אֲחֵיכֶם הִקְטַן** שהוא בנימין והוא יסוד דנוקבא, דהיינו מוחין דקטנות, שהם ו"ק –

ו' קצוות, שעם עשר ספירות הם 60 שבגימטרייה: **הַנְּבִיאָה** וזה רומז לעלייה מדרגת נפש לדרגת רוח! **טז** **שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶתְּחִד** דהיינו ייחוד של קריאת שמע **וַיִּקְרָא אֶת אֶחֶיכֶם** והאחים בזכות התשובה יעלו לקומת התפארת **וְאֶתְּחִד** התפארת סוד אות ו' והוא **אמת**, בסוד: תתן אמת ליעקב! ומהתפארת יעלו אל הבינה בסוד: **הַאֲסִרוּ** אותיות הו"א ס"ר, שהבינה נקראת הוא, ובה "היות שבגימטרייה ס"ר... יוסף רומז לאחים שישלחו את ראובן כי הוא הגדול שבאחים, ולא היה במכירת יוסף... ולכן ראובן לא היה ראוי להיות בצער בבית האסורים כמו שאר האחים, והעונש של בית האסורים יהיה לכפרת עוונם **וַיִּבְחַנּוּ דְבַרְיָכֶם הָאֱמֶת וְאִם לֹא תַעֲשׂוּ תְשׁוּבָה חַי פְּרַעֲהַ כִּי מִרְגְּלֵיכֶם אֶתְּחִד** דהיינו שתשארו בבחינת הרגליים **יז** **וַיֹּאסֶף אֶתְּחִד אֶל מִשְׁמַר** המלכות נקראת משמרת **שְׁלֵשֶׁת יָמִים** לרמז שהם משיגים כעת רק נה"י דמלכות שזו הארת נפש נמוכה... שלושה ימים כנגד: הפשטת הכתנת, השלכה אל הבור, והמכירה: **יח** **וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי** ראשי תיבות איב"ה – לרמז שעדיין יש ליוסף איבה לאחים על המכירה **זאת** המלכות נקראת זאת כאשר אינה מחוברת לתפארת! ואז המלכות נקראת **צדק**, ומי שאחוז בה נחשב למת, כי רגליה יורדות מות! ואין לו קשר לתפארת, ולא לבינה הנקראת חיים! וזה מה שיוסף אומר להם, שהם בבחינת עולם העשייה **עֲשׂוּ** ואם יתחברו אליו שהוא היסוד, אז יזכו להתחבר לבינה **וְחַיּוּ** דהיינו להמשיך אור החיים אל המלכות הנקראת: **אֶת** את אור החיים מהיסוד הנקרא ח', והמלכות נקראת: **הָאֱלֹהִים** ונקראת: **אֲנִי** ונקראת: **יָרָא** שהיא מלאה בדינים... דהיינו שיוסף כבר זכה ליראה מאהבה:

היום השלישי הוא היום שמשקיט את המחלוקת, ומכריע את ב' ההפכים – כמו שהיה במעשה בראשית... וכמו שאנו חוגגים את החנוכה שלושה חודשים אחר בריאת העולם... בריאת העולם: כ"ה באלול חנוכה: כ"ה בכסלו

היום השלישי הוא סוד התפארת המתקן את המלכות ומביא לה חיים מלמעלה, כי אין לה מעצמה כלום... וכבר ידוע שכל השבטים חוץ מיוסף הם מעולם הנוקבא, ונמצא שתיקון המלכות הוא תיקונם של השבטים וחיותם... לכן אמר יוסף לאחים: זאת עֲשׂוּ וְחַיּוּ.